

לוי שהוא מהאחרונים, היא כשאלה ששאלתי אני **שאני מהראשונים**.

אולם הקשו גם על זה, שכן נתבאר לעיל, שאין להסתפק בספק זה, אלא לדעת האומרים שכהן שני נכנס בדם פרו של ראשון, אבל לדעת האומרים ששני שוחט פרו שני, אין כאן ספק, ובוודאי שני חופן חפינה לעצמו. ואם כן, רבי חנינא שאמר שכהן שני אינו נכנס בדם פרו של ראשון, אין לו להסתפק לעניין חפינה, אם שני נכנס בחפינתו של ראשון.

ולפיכך אמרו, שכשאמר רבי חנינא על ספיקו של רבי יהושע, שאלתם כשאלת ראשונים, לא נתכוון לומר ששאלת רבי יהושע היא כשאלתו שלו, אלא היא **כשאלתם של הראשונים שחלקו על רבי חנינא**, ואמרו שכהן שני נכנס בדם פרו של ראשון.

רבי חנינא היה בקי ברפואות

רבי חנינא היה בקי ברפואות, והיו הכל שואלים ממנו כיצד להירפא מכל דבר. ואמר, שמעולם לא שאלו אדם על מכת פרדה לבנה וחיה, וביארו שהכוונה לכך, שמעולם לא נתרפאה מכה שהכתה פרדה, שהיא עצמה אדומה, וראשי רגליה לבנות. ומבואר שגם רבי יהושע בן לוי, כשהוצרך לדעת אם שחליים מרפאים, שאל זאת את רבי חנינא, ואמר לו שהם מרפאים, ולפיכך מאחר שהם מרפאים, כשהיה בסכנה, היה מותר לו לשחקם לשתותם בשבת כדי להתרפא בהם.

-

אמנם בלא לשחקם, היה מותר בכל אופן, כמו ששינונו, כל האוכלין אוכל אדם לרפואה, וכל המשקין שותה.

- עד כאן העניינים שהובאו בסדר הפוך מסידורם בגמרא -

ראיות למחלוקת החכמים אם שני נכנס בדם פרו של ראשון

לעיל נתבאר, שנחלקו חכמים מה הדין כשכהן גדול מת ביום הכפורים לאחר שחיטת פרו, האם השני נכנס ומזה מדם הפר של זה שמת, או שמביא פרו אחר ושוחטו.

לדעת רבי חנינא ורבי אמי – הכתוב, "בַּזֹּאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפָרֹן בֶּקָר לְחִטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה" (ויקרא ט"ז ג') מלמד, שדווקא בפר חי הוא נכנס, ולפיכך אם מת ראשון אחר